

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (sprawozdawca)

SSN Marian Kocon

w sprawie z wniosku H. M.

przy uczestnictwie K. M.

o zniesienie współwłasności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 19 marca 2010 r., sygn. akt XV WSC

(...) [XV Ca (...)],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy H. M. od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 4 grudnia 2009 r. oddalającego apelację wnioskodawcy z tej przyczyny, że wskazana jako wartość przedmiotu zaskarżenia kwota nie osiąga progu określonego w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

Wnioskodawca zaskarżył powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Skarżący zarzucił naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, tj. naruszenie normy

wynikającej z art. 398⁶ § 2 k.p.c. w związku z art. 519¹ § 4 k.p.c. poprzez przyjęcie, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, gdyż wartość przedmiotu zaskarżenia jest mniejsza niż 150.000 zł, podczas gdy w rzeczywistym stanie sprawy przedmiotem postępowania jest zniesienie współwłasności nieruchomości w P. stanowiącej przedmiot spadku po E. M., a w dacie stwierdzenia nabycia spadku (14 maja 2003 r.), stosownie do obowiązującego wówczas art. 519¹ § 4 k.p.c. granicę dopuszczalności kasacji stanowiła kwota 50.000 zł, a nie kwota 150.000 zł podana w zaskarżonym postanowieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z obecnym brzmieniem art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. skarga kasacyjna nie przysługuje w sprawach dotyczących zniesienia współwłasności i działu spadku, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. Brzmienie to nadano ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98). Na mocy art. 3 ustawy nowelizującej, sprawy wszczęte przed dniem jej wejścia w życie toczą się od tego dnia według przepisów przez nią wprowadzonych, z tym że do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem jej wejścia w życie, a także do odmowy przyjęcia kasacji do rozpoznania, stosuje się przepisy dotychczasowe. Nowelizacja – zgodnie z jej art. 6 – weszła w życie z dniem 6 lutego 2005 r., poza wyjątkami określonymi w tym przepisie, do których nie należał jednak art. 519¹ k.p.c.

Orzeczenia Sądu drugiej instancji zapadło w dniu 4 grudnia 2009 r., zatem zastosowanie znajduje art. 519¹ k.p.c. w aktualnym jego brzmieniu. Wnioskodawca konsekwentnie oznaczał w toku niniejszej sprawy wartość przedmiotu zaskarżenia na 136.000 zł [w apelacji – k. (...) i w skardze kasacyjnej – k. (...)], a taka wartość decyduje o niedopuszczalności skargi kasacyjnej. Odwołanie się do stanu prawnego z dnia wydania postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Wobec powyższego, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.